

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolyási Református Egyházközség értesítő lapja 7. évf. 2010/1

Kételyből ámulat

Kedves testvérem! Képze-
lünkben hajlamosak vagyunk az első
tanítványokat az eddig a földön élő
emberek közül
a legszentebb-
nek gondolni.
Bár valóban
különlegesen
voltak, de kü-
lönlegességük
a Mesterrel
való szemé-
lyes kapcsola-
tunknak kö-
szönhetik s
nem saját ér-
de m ü k n e k .
Éppen ezért
nem szabad
a Bibliában
lévő szemé-
lyeket mitol-
ógiai alakká
szentesíteni,
hanem meg
kell látni tel-
jes valójában,
gyengeségei-
vel együtt. In-

nen láthatjuk meg aztán az Isten ki-
mondhatatlan kegyelmét és szeretetét.

A mai kor embere kétségek-

kel, félelmekkel teli e rohanó korban.
Sokan azt hiszik, Isten nem figyel így
rájuk. Pedig ez nem igaz. Az első ta-
nítványok is

kételyekkel, fé-
lelmekkel teli
emberek voltak,
de kételyükből
-mert a Mes-
ter úgy akar-
ja- ámulat lesz.

Milyen volt
a kezdet? Júdas
öngyilkos lett
már... Péter tel-
jesen bizonyta-
lan volt. Utoljára
Pilátus udvará-
ban látta Jézust,
akkor is azzal a
felejthetetlen él-
ménnyel kellett
onnan távoznia,
hogy három-
szor is megta-
gadta Mesterét.
Utojára még a
szemébe nézett,
aztán már csak

hullottak a könnyei, szíve meg majd
meghasadt a fájdalomtól, de tettét már
nem tudta jóvá tenni. Jézuson már vég-

Túrmezei Erzsébet:

Húsvét előtt...

Húsvét előtt... nehéz, szomorú léptek.
Húsvét előtt... zokogó, bús miértek.
Húsvét előtt... ajtók, kemények, zártak.
Húsvét előtt... arcok, fakóra váltak.
Húsvét előtt... szívek, üres-szegények.
Húsvét előtt... kihamvadott remények.
Húsvét előtt... egy nagy "Minden hiába!".
Bús eltemetkezés az éjszakába.

De húsvét lett! Feltámadott a Mester!
Húsvét után... el a gyásszal, könnyekkel!
Húsvét után... futni a hírrel frissen!
Húsvét után... már nem kérdezni mit sem!
Húsvét után... új cél és új sietség!
Jézus él! Nincs út, mely messze esnék!
Húsvét után... erő, diadal, élet!

Csak azokért sírjunk húsvéti könnyeket,
akik még mindig húsvét előtt élnek.

rehajtották az ítéletet. Tamás az egyedülállóba burkolódzott, nem akart a tanítványokkal sem találkozni (v.ö. Jn 20,24) Az asszonyok sírtak és várták, a húsvét reggelt, hogy bekenjék Jézus testét illatos kenettel, ahogyan az szokás volt. A búcsú végső jele ez. Ekkor láthatják utoljára szerettüket, ezután már csak az enyészet vár az elhunyt a sötét sírkamrában. Az Emmaus felé tartó tanítványok reményvesztettek...

Vagyis jelen esetben a missziói parancs: *„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek“* (Mát. 28,19-20) teljes csődjét éli. Ma is így van ez mindazoknál, akik nem ismerték meg és nem élték át a missziói parancs utolsó részét: *„és imé én ti veletek vagytok minden napon a világ végezetéig.“* (Máté 28,20) Ha nem éltük át a feltámadás örömét, Jézus jelenlétét, a Biblia szép beszédek gyűjteménye lesz, és a megtérésre hívó szó csak szép beszéd. Jézus is többször figyelmeztette a tanítványait, hogy csak egy igehelyet említések a Máté 12,40-ben ekképpen: *„Mert amiképpen Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, azonképpen az embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.“* Vajon értették-e? Cselekedeteik azt bizonyítják, hogy nem. De miért nem kérdezték meg? Talán azt gondolták, mint ma is oly sok ember: hadd beszéljen csak, olyan szépeket mond! De a szó nem befolyásol

minket. Amint távozunk a templomból, vagy abbahagyjuk a beszélgetést, már nem gondoljuk meg mit akar Jézus az életünkkel tenni. Máriáról azt olvashatjuk, hogy Jézus születésénél hallotta a pásztorok bizonyágtételét az angyali jelenésről és: *„Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a szívében.“* Lukács 2,19

Ha a tanítványok szívében forgatták volna Jézus beszédeit bizonyára eszükbe jutott volna az is amikor azt mondta: *„néki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vének-től és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni.“* (Máté 16,21) Akkor örömteli várakozással várhatták volna a harmadik napot, de így... Péter még meg is feddi, talán már nem is hallja az utolsó szavakat, leragad az elsőnél, és rögtön hevességben tör ki: *„Isten mentsen Uram, ez nem történhet meg veled!“* (Máté 16,22) És hevessége miatt lemarad a lényegről... Ezért kell megtanulnunk -főleg most, ebben a rohanó világunkban- úgy kezünkbe venni az Igét, úgy hallgatni az igehirdetést, bizonyágtételt, hogy meg akarjuk érteni Jézus ránk vonatkozó üzenetét belőle, és ha nem értjük, akkor kérdezzük.

Kívánom, hogy Isten adjon a kedves olvasó szívébe vágyakozást a Jézussal való találkozásra, hogy ebből a találkozásból igazi istenhitszármazzék.

Így kívánok a feltámadott jelenlétében megélt áldott húsvéti ünnepeket.

Izsmán Jónás

Gyülekezeti alkalmaink

- » Istentisztelet minden vasárnap 11.00 órai kezdettel.
- » Imaóra minden vasárnap 15.00 órakor az Oros Optikában.
- » Bibliaóra csütörtökönként 16.45-től az Oros Optikában.
- » Filmklub: Minden hónap második keddjén 17.00 órakor.
- » KT szerdánként
- » Hittanok:

Szerda: 10.50 Pongrácz Lajos Alapiskola
11.45 Pongrácz Lajos Alapiskola
12.35 Pongrácz Lajos Alapiskola
13.25 Pongrácz Lajos Alapiskola
14.45 KT a bibliaórák teremben
15.30 Hittan a bibliaórák teremben
16.15 Hittan a bibliaórák teremben

Csütörtök: 12.35 Fegyverneki Ferenc Egyházi Gimnázium

Péntek: 09.45 Palást
12.15 Ipolyszakállos

További alkalmaink:

2010. április 2. Nagypénteki istentisztelet. Kezdés: 15.00

2010. április 4. Húsvéti istentisztelet úrvacsoraosztással egybekötve.
Kezdés: 11.00

2010. április 5. Húsvéthétfői istentisztelet. Kezdés: 11.00

2010. május 23. Pünkösti istentisztelet felnőtt konfirmációval és
úrvacsoraosztással egybekötve. Kezdés: 11.00

2010. május 24. Pünkösdhétfői istentisztelet. Kezdés: 11.00

2010. május 29. Gyülekezeti nap Kissék méhészetében.

TÁMOGATÓINK

2009. december 14-e és 2010. március 31-e között a következő adományok érkeztek gyülekezeti központunk támogatására:

- Magánszemélyektől: 15 személytől összesen 585 € adomány érkezett.

- Gyülekezetektől: Testvérgyülekezetünk, a Váci Felsővárosi Református Egyházközség 100 000 forinttal támogatta építkezésünket.

Park Sung Kon

Evangelizáció 2010. március 22-24

Park Sung Kon dél-koreai misszionárius 2010. március 22-24 között hirdette az igét gyülekezetünkben. Az alkalmak magyar nyelven zajlottak. Az igehirdetést megelőzően Park Sung Kon mondott néhány szót magáról, családjáról. Elmondta nekünk, hogy 5,5 éve érkezett Komáromba feleségével és két fiával. Jelenleg az újvári és pozsonyi koreai gyülekezetekben szolgál, és missziológiát tanít a Selye János Egyetem teológiai tanszékén Komáromban.

Az első nap a Máté 4, 39-41 igerész alapján hallgathattuk Isten igéjét. A tanítványokat nagy vihar fenyegette, kétségbeestek, Jézus pedig békésen aludt. Ha nagy viharok fenyegetik életünket, ne felejtjük el, Jézus velünk utazik a hajón. Megtudhattuk, hogy a dél-koreai egyház is kész megbirkózni az élet viharaival Jézus által. Régen Korea nagyon szegény ország volt, háborúk és éhínségek pusztítottak mindenfelé. Az egyház tagjai szüntelenül imádkoztak, hogy Isten mentse meg az országot a szegénységtől és az elnyomástól. Isten meghallgatta

imáikat, és rendbe jött Dél-Korea gazdasága. Ma a világ legfejlettebb országai közé tartozik. A dél-Koreai gyülekezet tagjai ma is részt vesznek az imaórán, ami vasárnaponként van reggel ötkor. Tudják, hogy Isten meghallgatta imádságukat, amikor hozzá kiáltottak. Jézus velünk is törődik. Amikor a tanítványok panaszkodtak, hogy Jézus alszik a hajóban, valójában nem Jézus aludt, hanem a tanítványok hite. Képzeljük el, hogy vihar van a tengeren, mi pedig ott vagyunk Jézussal a hajóban. Nem félünk, mert tudjuk, Jézus mellettünk van. Felkelve pedig Jézussal bátran szembezállunk a világgal. Ilyeneknek kellene lenniük Jézus győzedelmes tanítványainak.

A következő nap a Márk 8, 34-35 alapján hallgathattuk az igét. Ha Jézus követjük, meg kell ismerünk, milyen súlyos a kereszthozódás. Le kell tennünk a terheinket Jézus kereszttjéhez, és fölvenni azt a keresztet, amit Ő ad nekünk. Ez az út ellentmond a világ útjának. Sajnos, gyakran nem engedjük, hogy az Úr bennünk munkálkodjon, és

nem hisszük el, hogy terve van velünk. Nekünk nem kell kifizetnünk az üdvösség árát, de a tanítvány-ság árát igen. Lesznek olyan idők, amikor nehezen vesszük fel a keresztünket, de ne felejtjük el, hogy Jézus azt mondja: „Az én igám boldogító, az én terhem könnyű.”

Az utolsó napon Park Sung Kon és felesége elénekelt nekünk két szólamban egy éneket koreai nyelven. Az ének nekem személy szerint nagyon tetszett. Az igehirdető megemlítette, hogy az éneklés a koreai gyülekezetekben nagyon fontos szerepet játszik. A legtöbb gyülekezetben énekkar működik.

Az igét a Máté 7, 24-27 alapján hallhattuk. Aki biztos talajra akarja építeni a házát, annak sok nehézséggel kell szembenéznie. Mi kevés erőfeszítéssel akarunk Jézus tanítványai lenni. Ez olyan, mint amikor valaki a homokra építi a házát. Ha jönnek az árvizek, földrengések, a ház hamar összedől. Ne váljunk bolond építőkké. Építsük az életünket Jézusra!

Végh Adél

Az alkalmak MP3 formátumban letölthetők honlapunkról:
www.ipolysag.reformatus.sk

Az evangelizáció résztvevői.

Kultúra és keresztyénység

Dél Koreában

Park Sung Kon előadásán vehettünk részt 2010. március 23-án a dél-koreai kultúráról és keresztyéniségről. Igazán lebilincselő volt az előadás.

Az előadó beszéd közben képeket, videókat vetített a falra. Nagyon érdekes volt látni a koreai népviseletet, ételeket. Megtudhattuk, hogy a kimcsi nevű étel az egyik legfontosabb ételük. Ezt káposztából és különféle más zöldségekből készítik. Szeretik a nyers halat, rizst és a fűszeres ételeket is. Park Sung Kon a fővárosból Szöulből származik, ahol a lakosság száma 10 millió. A városban állandóan óriási a tömeg. Hiába van 27 híd a városban, nagy metróhálózat, mégis nagyon stresszes reggel a munkába menet. Koreában ugyanúgy, mint nálunk, négy évszak váltakozik.

Park Sung Kontól megtudhattuk, hogy Korea a múltban nagyon szegény ország volt. Olyan nagy volt az éhínség, hogy az emberek között kezdett elterjedni egy új köszönési mód. Ha reggel találkoztak, nem „Jó reggelt” köszöntek egymásnak, hanem úgy köszöntek „Reggeliztél ma?” , ha

délben találkoztak „Jó napot” helyett „Ebédeltél ma?” –val köszöntek, ha pedig este, úgy köszöntek: „Vacsoráztál?”.

A háborúk miatt Korea két részre szakadt. Észak-Korea még ma is kommunista uralom alatt van. A protestáns misszionáriusok 1884-ben érkeztek Amerikából és Ausztráliából Koreába. A keresztyénység rohamosan terjedni kezdett. Tömegesen tértek meg az emberek, és az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban. Újabb és újabb gyülekezetek keletkeztek. Ma Dél-Koreában a protestánsok száma eléri a 10 milliót. Park Sung Kon elmesélte, hogy az Istenbe vetett hitük életük nagyon sok területére kihatott, pl. a munkások kevésbé durván kezdték bánni az igavonó állatokkal, és ezért azok megtagadták az engedelmességet. Nem voltak ilyen finom bánásmódhoz szokva. Ezzel párhuzamosan a gazdaság is rohamosan fejlődni kezdett. Ma Dél-Korea a világ egyik legfejlettebb állama.

Amikor arról kérdeztük az előadót, mivel magyarázza ezt az óriási változást, azt felelte, hogy könyörögtek, imádkoztak az Úrhoz, és Ő meghallgatta a kérésüket.

Az imádságon kívül a dél-koreai keresztények nagyon fontosnak tartják a napi igeolvasást és a közösség gyakorlását. Megtudhattuk, hogy Dél-Koreában van a világ 4. legnagyobb gyülekezete, ami 300 ezer tagot számlál, és Dél-Korea küldi a világon a 2. legtöbb misszionáriust a világba. Véleményük szerint Európa újra missziós területté vált, megtérésre, Isten igéjére van szüksége. A gyülekezetek aktív missziói munkát végeznek, amibe bekapcsolódik a gyülekezet nagy része. Utcai evangelizációkat szerveznek, segélyadományokat gyűjtenek, megtisztítják a várost a szeméttől. A legtöbb gyülekezetben énekkar működik. Nagyon szeretnek énekelni, és fontosnak tartják Isten énekkel való dicsőítését.

Láthattunk képeket a Park Sung Kon által vezetett újvári koreai gyülekezetről. Annak ellenére, hogy a gyülekezet kb. 20-30 tagból

áll, három énekvari csoport működik a gyülekezetben (középkorúak, idősek és gyerekek). Amikor a bemutatóban láthattuk, hogy az egyik énekkar csak három személyből áll, Park Sung Kon ezt mondta: ez az énekkar nem csak három ember, hanem felér háromezerrel. Nem szabad lebecsülni azt, ha számban kevesen vagyunk. Arra a kérdésre, hogy mi a véleménye a kommunista uralom alatt levő Észak-Korea helyzetéről, azt mondta, hogy biztos benne, hogy hamarosan szabaddá válik, és újra egy ország lesz Észak- és Dél-Korea. Évek óta imádkoznak ezért, és hiszi, sőt tudja, hogy ez meg fog történni.

Nagyon jó volt látni, hallani a bemutatóból, hogy Isten hogyan áldotta, ragadta meg a dél-koreai népet, és hogy Isten milyen hatalmas dolgokat tesz ma is.

Végh Adél

K
I
M
C
H
I

STANISLAV KOCKA

Evangelizáció 2010. március 25-27.

Az evangelizáció további napjain -csütörtöktől szombatig- Stanislav Kocka kassai evangélikus lelkész hirdette az ígét szlovák nyelven, négy fiatal bizonyoságtévő testvér szolgálatával kísérvé.

A csütörtök este témája: Az ima ereje – az Úrral való személyes kapcsolat mélysége (2 Krón 20 alapján).

Pénteken: A közösség szükségessége s annak építése kis városban. (Az Apostolok Cselekedetei könyvének alapján).

Szombat: Bűnbánat és megbocsájtás. (51. zsoltár alapján).

Néhány nagyon értékes és megfontolandó gondolat a szolgálatokból:

Az ima a hívők privilégiuma. Ajándék. Az Isten feljogosított arra, hogy kérjük ígéreteit, de sírva, bűnbánattal és alázattal. Ám előbb önmagunkhoz kell őszintének lenni: Mi az én Góliátom, aki ellen fel kell vennem a harcot? Milyen életet szeretnék élni? A bőjt és az ima elvezet majd oda,

ami az embernek lehetetlen. Ne csak a papoktól várjuk az imát! Minden embernek egyénileg kell elindulni, s a hitharc útján találkozunk egymással.

Az első közösség (gyülekezet) úgy keletkezett, hogy a hívők egy akarattal kitartottak az imádkozásban. Az ember nem tud önmagától szeretni, csak ha Isten megajándékozza ezzel a képességgel. A közösség az amikor szeretjük Istent és vele vagyunk minden nap. Ha csak a saját produkcióinkat szeretjük, annak előbb-utóbb fáradtság és üresség lesz a vége. Isten az szeretetünket akarja, nem az áldozatainkat. **Mi csak a nagy Sebész (Isten) késztyűje vagyunk.**

Isten azt akarja, hogy megbocsássunk egymásnak, mert ő megbocsátott nekünk. A sátán akarata pedig az, hogy tönkremenjünk a haragtól és gyűgyöletől. Az erők kötelesek hordozni a gyengébbeket (Róm. 15,1). De ki az erős ember? Az, aki jobban szereti azt, aki őt megbántotta, mint önmagát.

Csala Aurélia

A presbitérium 2010. március 11-i üléséről

Jelenlévők: Bakai Péter, Horváth László, Mészáros Lajos, Sztranyák Éva presbiterek, Oros Zoltán gondnok, Izsmán Jónás lelkész.

Az előző presbiteri gyűlés hatodik pontjában szerepelt az eddigi tartozásaink egyenlítésének a kérdése. Mivel a mai nap érkezett meg számlánkra a GAW adománya, amit az egyház 80%-ban kamatmentes kölcsön formájában előlegezett nekünk, így erre csak most kerülhet sor. Mivel a kézipénztárban lévő pénzből ki tudjuk pótolni, így Bakai Péternek és Nemesok Istvánnak is ki tudjuk fizetni tartozásunkat.

Oros Zoltán javaslatát beszéljük meg. Javasolta, hogy kérjünk az egyházunktól 10 000 eurós kölcsönt, hogy ebben az évben be tudjuk fejezni a parókia építését, mivel a lelkész a nyáron nősül, és a jelenleg biztosított helyiség nem alkalmas két személy lakhatására. A presbitérium egyetértett a parókiaépítés befejezésének szükségességével, viszont egy kölcsön túl nagy megterhelés lenne az építkezés további szakaszában (hogy a kölcsönt is fizessük és az építkezéshez szükséges anyagiakat is előteremtjük), éppen ezért a presbitérium elvetette ezt a javaslatot. A parókia építésének befejezése azonban valóban szükségesszerűvé vált, éppen ezért Oros Zoltán javaslatára újból meg lesznek szólítva azon magyarországi gyülekezetek,

akik még nem támogatták Gyülekezeti Központunk építését, ill. pályázat lesz beadva az Szlovák Köztársaság Kormányhivatala által nyújtott állami támogatásra. A presbitérium megkérte Oros Zoltánt, hogy beszéljen Ft. Fazekas László püspök úrral az ipolysági gyülekezet támogatásának lehetőségeiről.

Oros Zoltán javasolta, hogy szakemberekkel való előzetes egyeztetés után, mivel a parókia tetőrészenek az egy szoba hozzáadásával változott a területe, egyszerűbb és praktikusabb lenne sátortetőt készíteni, a jelenleg tervezett középen megtört és a vizet középre gyűjtő tetőtől. A presbitérium egyhangúlag egyetértett Oros Zoltán javaslatával.

Izsmán Jónás hivatkozva arra, hogy az állam nem törölte el a nonprofit szervezeteknek adható adó 2%-át, elmondta, hogy amikor még teológus volt az egyetemen, a teológusok csináltak egy nonprofit szervezetet, a Pro Christot, melynek ő az egyik alapító tagja volt. A szervezet a teológusokat, ill. teológusok által szervezett alkalmakat volt hivatva támogatni. Az egyetem befejezése után azonban senki nem folytatta tovább a megkezdett munkát, így a diákok ebben az évben úgy döntöttek, hogy megszüntetik a szervezetet. Mivel a presbitérium régebben tervezte egy nonprofit szervezet létrehozását, így az ügyvédnővel konzultálva megtudta, hogy sokkal

egyszerűbb folyamat lenne a szervezet átkonvertálása a gyülekezet részére mint megszüntetése. A presbitérium úgy határozott, hogy vegyük át a non-profit szervezetet. Amennyiben Izsmán Jónás mellé más alapítótag is kellene, úgy Bakai Péter presbiter vállalta magára az alapítótagságot. A célkitűzésekben legyenek benne a következők: missziói munka támogatása, hitbéli továbbképzések támogatása, kultúra és nyelvi hagyományápolás, nehéz anyagi helyzetű családok gyermekeinek támogatása, táboroztatása, fogyatékkal élő gyermekekkel és családjukkal való foglalkozás támogatása, egyházi intézmények fenntartása, támogatása,

határon túli kapcsolatok ápolása.

Izsmán Jónás megkérte a presbitériumot, hogy határozzanak a beérkező segélykérésekre való gyűjtés formájáról. (1. A presbitérium határozza meg az adomány összegét. 2. Legyen kihirdetve a következő hétre a gyűjtés, és kit-kit ahogy az Úr Lelke vezérel egy külön perselybe tegye a pénzt, s ennek teljes összegét küldjük el a segítséget kérőnek. 3. Egyéb lehetőség.) A presbitérium egyhangúan a második pontban leírtakat fogadta el, miszerint legyen kihirdetve a következő héten, és kit-kit ahogy az Úr Lelke indít, adakozzon egy külön perselybe...

Izsmán Jónás

A TEMPLOMÉPÍTÉS TÖRTÉNETE V.

Az alábbi cikk a **Honti Lapok 1906. október 6-i** számából van teljes egészében átvéve. A cikk első része az Ipolysági Kopogtató előző számában olvasható.

A felszentelési szertartás után az énekkar a felszentelés alkalmára Kovács Sándor pozsonyi ev. Theol. Akad. Tanár következő gyülekezeti énekét énekelte:

Áll már a hajlék, szent nevednek
Örök dicsőségül Atyánk.
Felépíté gazdag kegyelmed,
Mit mi gyarlók nem tudhatánk.
Hozsánna néked Istenünk,
Ki paizsunk voltál nekünk.

Te gyűjtéd össze ezt a nyájat,
Mely most örvend Sion hegyén,
Te hullatád elé mannádat
A bujdosásnak idején.
Reá lehelted lelkedet
S a csontok megéledtenek.

Eloszlanék kegyelmed nélkül, -
Maradj mindvégig pásztora!
Óvd csüggedés gyilkos mérgétől,
Ne tántorodjék meg soha.
Akit te bölcs karod vezet,
Bátran jár örvények felett!

Elégítsd meg az éhezőket,
Kiket szent vágyuk idehoz;
Az elmúlástól rettegőket
Vezesd élet forrásához!
Kit szenvedés, bűn nyila sért,
Hozzád siessen balzsamért.

Fiad bocsásd el magvetésre
S adj néki gazdag aratást,
Hogy benned bízva, néked élve
Várjuk ama nagy számadást.
S e kő helyett, mit kéz rakott,
Szívünk lesz élő templomod!

Ezután Krupecz István alesperes lépett a székre és mondotta el áhítatos figyelem között ünnepi szép szentbeszédét:

Tisztult léleknek templomával: testünkkel, s te hozzád felemelkedni vágyó lelkünkkel megjelenvén szent színed előtt, nagy Isten! - a te hajlékodon, mely a te dicsőségedre s az ember üdvére épült! Kérünk alázattal, adj erőt, hogy üdvkeresésünk jegyében méltón hirdessük dicsőségedet! Ámen!

Szent lecke: 1. János V.4.

„Mert valami Istentől született, meggyőzi e világot: és az a diadalom, mely meggyőzte a világot, tudniillik a mi hitünk.”

„Küzdés a élet, kedves testvéreim, az Úrban, s ki élni akar, küzdenie kell. A küzdés célja: győzelem, s aki jól harcol, győz is. A harcban erőre van szükség; az erő, az Isten vitézénél, - s ezzé minden embernek lennie kellene – a hit.

A hit győzi meg a világot, mint szent leckénk tanítja. Meggyőzi pedig azért, mert Istentől való, Istentől született. Ő adá azt nekünk drága ajándékkul (Etes. H. S.) s becsüljük meg, s éljük vele.

Ám a hit erejével is vívott ezen életharcban gyöngének bizonyul az ember; segítségre szorul, s honnan a segítség? Bizony, csak az Istentől, ki teremtette e világot s benne az embert is, de nemcsak teremtette, hanem fenn is tartja, szent Lelkével gyámolítja s Egyszülött fia, a Jézus Krisztus életpéldája felmutatásával viszi, vezérli -kegyelemből- a diadal, vagyis az üdvözülés útján. Fogadd el, ember, e kegyelmet, főfeladatod ez néked! S dicsőítsd érette Teremtődet! Amely embernek az Isten kegyelme nem kell (gratia resistibilis), vessen magára! Elbukik; nem győzhet.

Az élet küzdelmében, a nagy világon sok az ellenség, ezer az akadály; míg egy rózsát lelünk száz tövisre hágunk! Öröm és baj, gyönyör és bú s a bűn fejedelmének, az ördögnek hatalma el-elszólít az igaz munkától, a jó harctól, Krisztus Urunk nyomdokaitól. A sok, sőt minden akadályt azonban elhárítani s a töméntelen ellenséget legyőznie az Isten vitézének lehet, és ugyan hogyan, mivel? Megint csak a hittel s mindig is a hittel. Ebben van az erő; itt az igazság, békesség, erély, és erény s minden mi a győzelemhez: a földi s égi üdv- és boldogsághoz szükséges. Hit által üdvözülünk. „A hit győzi meg a világot; a hit tartja meg az embert.” (Luk. ev. VIII. 48).

Krupecz István alesperes igehirdetését a következő számban folytatjuk...

Ismeretlen szerző: Mondd, mi a szeretet?

Könnyű szeretni azt, ki kedves, szelíd, jóságos és figyelmes,
Ki mindig csak ad, de sose kér, Ó, mennyire szeretjük mindezért.

De azt szeretni, aki durva, szava sértő, arca mogorva,
Tudod, hogy tüskés, mégis szereted,
Na látod, ez a szeretet.

Könnyű szeretni a jó barátot, élvezni vidám társaságot.
De a szenvedőt, ha szánja szíved, ha éhezőnek nyújtasz kenyeret,
A tétovának adsz egy jó tanácsot,
Vigasztalod a sírót, hogyha látod, Letöröld a fájó könnyeket,
Na látod, ez a szeretet.

Aki becéz, vagy lágyan simogat, Hogy tudjuk szeretni azokat!
De szeretni a mindig lázadót, a hitetlent vagy a támadót,
A közönyöst, a bűnöst, szennyeset,
Ilyenek vagyunk, s az Isten így szeret, irgalma megnyitotta az eget.
Na látod, ez a szeretet!

„Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. Ez a szeretet, és nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást.”

János első levele 4, 9-11

Az Ipolysági Református Egyházközség folyószámlája: 0028611663/0900 Adományait, illetve az egyházfenntartási járulékot (4 €) az istentiszteleti alkalmak előtt vagy a fenti számlaszámra juttathatják el.

E lap megjelenését egy magát megnevezni nem kívánó Testvérünk támogatta.

Cím: Izsmán Jónás (Oros Optika), Hlavné námestie 20; 936 01 Šahy;
Tel.: 0904-941-236 email: izsmanjonas@gmail.com web: ipolysag.try.hu